

forøgede man jo godtgørelsen, når det drejede sig om blandt andre voldtægtsofre, men også i øvrigt, når det drejede sig om de sager, som erstatningsansvarsloven omfatter.

Det, man så i øvrigt lavede dengang, var, at mennesker, der blev udsat for voldtægt, fik torterstatning. En torterstatning, der er i størrelsesordenen 100.000 kr.

Det, man gør nu, er at udvide den torterstatningsmulighed til også at omfatte ægtefæller og samlevende børn og i et vist omfang også forældre i den situation, hvor forældrene er reelt forsørgt af deres børn.

ISF finder vi, at det er en tiltrængt supplerung af den erstatningsansvarslovgivning, som den tidligere regering fik gennemført, og vi vil naturligvis støtte lovforslaget. Måtte der komme forskellige vinkler ind undervejs i Retsudvalgets behandling af lovforslaget, er vi naturligvis åbne over for at se på dem, men generelt støtter vi det.

På trods af at Dansk Folkeparti jo var inde i overvejelserne om at forøge godtgørelsen, mener vi, at niveauet er passende. Men vi må så tage en diskussion i Retsudvalget og høre, hvad det er, Dansk Folkeparti har af argumenter for eventuelt at skulle forøge torterstatningen til – jeg husker det, som om hr. Per Dalgaard foreslog 250.000 kr.

Men det er en diskussion, som vi i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke havde forestillet os, at vi skulle i gang med, og det er set i lyset af, at erstatningsansvarsloven for ganske få år siden hævede erstatningssummerne betragteligt. Men har Dansk Folkeparti nogle argumenter for det, så ser vi med stor fornøjelse på dem.

Kl. 13.45

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er tilfreds med, at der nu kommer den tredje del af arbejdet med erstatningsansvarsloven, som vi jo tidligere har diskuteret her i Folketinget. Der er foretaget en kraftig forhøjelse af de erstatninger, man kan få, for tab af forsørger, og der er også givet andre typer erstatningsmuligheder, bl.a. for uforudsete udgifter.

Det her drejer sig så om, at det skal være muligt at yde erstatning til efterladte ved dødsfald som følge af forsættelige eller groft uagtsomme handlinger. Hidtil har offeret for en forbrydelse kunnet få erstatning for tort og svie, men efterladte har kun kunnet få erstatning for tab af for-

sørger og ikke for det lidt mere svævende begreb tort.

Der er som sagt tale om en opfølgning af et udvalgsarbejde fra Justitsministeriet, og det vil herefter blive muligt at få et plaster på såret ud over den økonomiske erstatning for tab af forsørger. Det princip synes vi fra Det Radikale Venstres side er rigtigt, og det er godt, at vi nu får en bestemmelse om det. Det hænger lidt sammen med, at vi i vores medieeffikserede verden jo får en meget voldsom eksponering også af efterladte til ofre, og at de derfor kan føle tabet som endnu mere belastende, ved at de ud over den personlige sorg så også blive udstillet i pressen og på den måde får hele privatlivet og hele den personlige tragedie trevlet op.

Der skal nok komme nogle afgrænsningsproblemer, det har debatten her jo allerede vist, at der kan være stof til, og der skal også nok kunne blive diskussion om størrelsen af godtgørelsen. Men at vi nu kommer i gang med at indhøste nogle erfaringer med princippet om at kunne give efterladte for ofre for forbrydelser et plaster på såret ud over den økonomiske erstatning, er Det Radikale Venstre i hvert fald tilhænger af.

Vi støtter forslaget.

Line Barfod (EL):

Også Enhedslisten kan støtte forslaget, og jeg skal ikke gentage alle de gode argumenter, som flere af de andre ordførere er kommet med, om, hvorfor det er positivt, at vi nu får forslaget.

Jeg skal bare tilføje, at der i forslaget har været lagt vægt på, at det vil gælde ofre for forbrydelser i form af drab og i forhold til grov uagtsomhed, også inden for færdselsområdet.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det forhåbentlig også kommer til at gælde de arbejdsulykker, der desværre sker indimellem, hvor arbejdsgivere forsætteligt eller groft uagtsomt udsætter deres medarbejdere for at komme ud for arbejdsulykker, som folk i nogle tilfælde dør af.

I forhold til spørgsmålet omkring erstatning for psykiske skader, som både Forbrugerrådet og Landsforeningen Hjælp Voldsofre er inde på i deres høringssvar, fremgår det jo både af bemærkningerne til lovforslaget og bemærkningerne til høringssvaret fra Justitsministeriet, at man mener, at det skal man overlade til rets praksis.

Man gør jo ganske rigtigt opmærksom på, at lovgivningen ikke er til hinder for, at der kan gives erstatning for psykisk skade, men så virker det måske umiddelbart lidt mærkeligt, at – som